

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/240/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717212239
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717212239.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtina 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej H. V., K.. XX.X.XXXX, O. T. XXXX/X, XXX XX, Q., zastúpenej osobitným subjektom VŠEOBECNOU OCHRANOU PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní o zaplatenie 4.640,01 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 3.116,55 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 21.10.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalobca má proti žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 34 % všetkých trov konania žalobcu.

IV. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding., a.s., so sídlom v Kežmarku, IČO: 35 923 130, sa žalobou podanou na tunajšom súde 24.11.2017 proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 4.640,01 € spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 20.1.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že ako veriteľ so žalovanou ako s dlžníčkou uzatvoril 11.10.2013 zmluvu o pôžičke, ev. č. XXXXXXX, na základe ktorej žalovanej poskytol pôžičku vo výške 5.000 €. Túto sa žalovaná zaviazala splácať 36-timi mesačnými splátkami po 207,05 € a celkovo mala zaplatiť 7.453,80 €. Ku dňu spísania žaloby však žalovaná z pôžičky zaplatila len sumu 1.883,45 €. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca listom z 27.11.2014 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca 19.1.2015 úver zosplatnil. Ku dňu podania žaloby predstavuje pohľadávka žalobcu sumu 4.640,01 € a pozostáva z dlžnej sumy po zosplatnení vo výške 6.523,46 €, pričom od tejto sumy je odpočítaná suma 1.883,45 €, ktorú žalovaná zaplatila. Keďže žalobca zosplatnil úver k 19.1.2015 odo dňa nasledujúceho, teda od 20.1.2015, požaduje úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 Obč. zákonníka.

3. Žalobca k svojej žalobe pripojil zmluvu o poskytnutí Najľahšej pôžičky, ktorú strany uzavreli 11.10.2013, predžalobnú upomienku z 27.11.2014, dôkaz o doručení tejto upomienky žalovanej, prehľad splátok a úhrad.

4. V priebehu konania žalobca zmenil právneho zástupcu a tento novozvolený právny zástupca, ktorý bol súčasne aj právnym zástupcom obchodnej spoločnosti uvedenej v záhlaví tohto rozsudku na strane žalujúcej podaním z 21.3.2018 požiadal o zmenu strán na strane žalobcu v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 C.s.p., keďže po začatí konania na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok pohľadávka uplatnená pôvodne obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, proti žalovanej (ktorej veriteľom sa stal neskôr právny nástupca tejto obchodnej spoločnosti - B. Ú. O., U..W., W. W. B. O.), bola postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave.

5. Na dôkaz týchto skutočností boli do spisu pripojené rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, jej príloha č. 3 a list pôvodného veriteľa z 23.2.2018, teda obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, ktorým žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky. Rovnako bol predložený dôkaz o odoslaní tohto listu žalovanej. Súd túto zmenu strán na strane žalobcu pripustil uznesením sp. zn. 10Csp/240/2017 zo dňa 11.5.2018.

6. Súd pôvodne vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu, proti ktorému žalovaná podala odpor. Z odporu žalovanej vyplývalo, že žalobu namieta, aj keď dôvody, ktoré uvádzala, boli pomerne zmätočne formulované. Tvrdila, že pôžička nie je jej, ale pani D., ktorá vybavovala pôžičky za pôvodného veriteľa na pojazdnom vozidle pre seba, prípadne pre manželov J.. Tie boli aj splácané, kým ich manželia J. neprestali splácať. Žalovaná bola obvinená a vyšetrovaná vyšetrovateľom. Poukázala však na skutočnosť, že je dôchodkyňa, jej podpis bol opakovane falšovaný a žiadna nebankovka by jej, dôchodkyni, takýto vysoký úver neposkytla.

7. V priebehu konania podaním zo dňa 24.5.2018, doručeným súdu dňa 1.6.2018, občianske združenie - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV - navrhlo, aby ho súd pribral do konania ako osobitný subjekt podľa ust. § 95 ods. 1 C.s.p.. Svoj návrh odôvodnilo tým, že je občianskym združením, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov a v predmetom konaní je žalovanou stranou spotrebiteľ. V podanom návrhu združenie súčasne požiadalo súd o zistenie stanoviska žalovanej, či súhlasí s jeho pribratím do konania ako osobitného subjektu.

8. Keďže žalovaná s pribratím tohto subjektu do konania súhlasila, Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 10Csp/240/2017 zo dňa 30.7.2018 osobitný subjekt pribral do konania na ochranu práv žalovanej.

9. V priebehu konania však toto združenie ostalo nečinné. Vzhľadom na skutočnosť, že už z iného konania, ktoré bolo vedené v senáte 10C a to konania vedeného pod sp. zn. 10Csp/223/2017, bola súdu známa skutočnosť, že voči žalovanej je vedené trestné stíhanie, súd sa oboznámil aj s časťou spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/56/2016 a z tohto spisu boli do spisu pripojené obžaloba, ktorá bola podaná Okresnou prokuratúrou v Martine proti žalovanej dňa 9.5.2016, ale aj výpovede niektorých svedkov (D., Q.. U. Y.). Z tohto spisu súd zistil, že proti žalovanej je na Okresnom súde Martin vedené trestné konanie pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Tr. zákona a to v dôsledku podvodného konania, ktorého sa mala dopustiť voči viacerým veriteľom a to v piatich prípadoch voči veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, v dvoch prípadoch voči obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, voči V. O., G. O., Door Financial Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave a Provident Financial, s.r.o., so sídlom v Bratislave. Trestné konanie doposiaľ nie je ukončené.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28.11.2018, pričom žalujúcu stranu vyzval, aby súdu predložila celú predzmluvnú listinnú agendu sústredenú od žalovanej, najmä dôkazy, ako bola preverená jej totožnosť a bonita dlžníka pred uzavretím zmluvy a súd požiadal tiež o dôkaz o vyplatení úveru na účet žalovanej uvedený v zmluve. Súčasne boli súdu známe aj niektoré skutočnosti, ktoré získal v rámci dokazovania vo veci 10Csp/223/2017.

11. Žalobca potom ešte na výzvu súdu do spisu pripojil zmluvu o poskytnutí Najľahšej pôžičky a to duplicitne, fotokópiu občianskeho preukazu žalovanej, u ktorej súd zistil, že je totožná s originálom občianskeho preukazu, ktorým preukázala žalovaná svoju totožnosť na pojednávaní, výpis z účtu žalovanej za august roku 2013, potvrdenie Sociálnej poisťovne o dôchodku a štandardné európske

informácie o spotrebiteľskom úvere ako aj informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a duplicitne pripojil aj prehľad splátok a úhrad.

12. Žalovaná na pojednávaní opätovne tvrdila, že bol voči nej urobený podvod na prevzatie finančných pôžičiek od pôvodného veriteľa, na ktoré ju nahovoril pán J., ktorý vystupuje ako poškodený v trestnom konaní, ktoré je voči nej vedené. Pani D., reprezentantka obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., jej dala podpisovať viacero zmlúv o pôžičke a tvrdila, že si chce zobrať na jej meno pôžičky, pričom ona ich bude splácať. Po nahliadnutí do kópie zmluvy o pôžičke žalovaná sa nevedela vyjadriť k tomu, či na zmluve sa nachádza jej podpis, následne ale udala, že sumu 5.000 €, ktorú si požičala, prevzala na svoj účet, avšak následne tieto peniaze vybrala a poskytla ich pani D., ktorá mala splácať pôžičku za ňu. Žalovaná predložila aj ústrižky poštových poukázok, preukazujúcich čiastočné splácanie pôžičky a súd z nich zistil, že za pomoci poštových poukázok uskutočňovala tie platby titulom splátok pôžičiek, ktoré uviedla aj žalujúca strana v prehľade splátok a úhrad.

13. Súd na pojednávaní potom prečítal aj ďalšie listiny pripojené do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

14. Z listinných dôkazov predložených obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., mal súd preukázané, že táto obchodná spoločnosť sa stala novým veriteľom pohľadávky voči žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku - B., U..W., Bratislava ako postupcom.

15. Pôvodný veriteľ so žalovanou dňa 11.10.2013 podľa presvedčenia súdu uzavrel platnú zmluvu o poskytnutí Najľahšej pôžičky, ktorá mala všetky náležitosti platnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovení Zák. č. 129/2010 Z. z. Touto zmluvou bola žalovanej poskytnutá tzv. Najľahšia pôžička vo výške 5.000 € pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2.453,80 €, pri konečnej splatnosti k 20.10.2016, pri výške splátky bez poistenia 207,05 €, pri počte splátok 36, pri RPMN 32 %, fixnej ročnej úrokovej sadzbe 32 % a priemernej hodnote RPMN 20,83 %. Žalovaná sa zaviazala splátky poukazovať na bankový účet veriteľa. Termín zročnosti splátok, ktoré zahrňovali aj anuitný úrok príslušnú časť istiny a poistenia, bol dohodnutý v článku 6 úverovej zmluvy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, teda k 20.11.2013. Z prehľadu splácania splátok a úhrad bolo potom zrejmé, že žalovaná zaplatila len sumu 1.883,45 €. Pôvodný veriteľ preto žalovanú v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka upomienkou zo dňa 27.11.2014 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy splátok v sume 890,33 € s tým, že ak žalovaná tieto splátky nezaplatí do 5.1.2015, veriteľ úver zosplatní. Táto upomienka bola žalovanej doručovaná ako doporučená zásielka s doručenkou a žalovaná ju prevzala 10.12.2014. Následne veriteľ dlh, teda úver zosplatnil zvyšok dlhu listom z 25.1.2015. Právo veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak je dlžník v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť ho upozornila na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred, bolo dohodnuté v článku 12 ods. 4 úverovej zmluvy.

16. Podľa presvedčenia súdu však pôvodný veriteľ nezosplatnil dlh platne a úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov a to z týchto dôvodov:

17. Úverová zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch.

18. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj iný účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade

hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru.

21. Samotná zmluva o poskytnutí Najľahšej pôžičky obsahuje v čl. II údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii. Je zrejmé, že žalovaná uviedla celkovú výšku iných mesačných splátok vo výške 200 €. Zrejmé je, že žalobca nepreveroval bonitu žalovanej nahliadnutím do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľovi na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru, pretože takýto dôkaz neprodukoval. Žalobca si vyžiadal len jeden výpis zo sporožirového účtu žalovanej a to za august 2013, na ktorý účet žalovanej chodil dôchodok, v tom čase priznaný vo výške 479,10 €. Je však nutné poukázať na skutočnosť, že žalovaná popri už existujúcich splátkach, ktoré uviedla vo výške 200 €, mala platiť ďalšiu splátku už poskytnutého úveru vo výške 207,05 €, čím jej úverová zaťaženosť mesačne dosiahla sumu 407,05 € na splátkach. Je zrejmé, že potom žalovanej na živobytie zostávalo necelých 72 €. Pôvodný veriteľ ale musel vedieť, že žalovaná má u neho viacero úverov, pretože z obžaloby vyplýva, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, poskytla žalovanej 27.5.2013 úver vo výške 2.000 €, dňa 26.9.2013 úver vo výške 5.000 € a dňa 22.10.2013 úver vo výške 5.000 €. Keďže žalovaná veriteľovi neprodukovala dôkaz o inom príjme, než je jej starobný dôchodok, bolo zrejmé, že tieto úvery vrátane úveru poskytnutého 11.10.2013 nemá z čoho splácať a svojím prijatým záväzkom dostať nebude môcť. Podľa presvedčenia súdu si takto pôvodný veriteľ, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., nepočínala s odbornou starostlivosťou a hrubo porušila svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k žalovanej. Za takýchto okolností podľa presvedčenia súdu je nutné aplikovať ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to v plnom rozsahu a považovať poskytnutý úver na základe v žalobe uvedenej zmluvy o Najľahšej pôžičke, za bezúročný a bez poplatkov s tým, že veriteľ súčasne ani je oprávnený vyžadovať od žalovanej ako od spotrebiteľky jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Za takýchto okolností potom žalobca môže proti žalovanej požadovať len rozdiel medzi poskytnutou istinou vo výške 5.000 € a sumou zaplatených splátok vo výške 1.883,45 €, čo potom predstavuje sumu 3.116,55 €. Súčasne, keďže nemal právo žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, teda vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle ust. § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z., je zrejmé, že úver bol splatný k 20.10.2016. Žalovaná sa potom do omeškania s nezaplatenou časťou úveru dostala 21.10.2016. Súd preto až od tohto dňa priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania.

22. Nárok žalobcu na zaplatenie dlhu na istine nachádza právnu oporu v ust. § 497 a nasl. Obch. zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka. Výška úrokov z omeškania je o 8 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Súd preto rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol.

26. Žalovaná bola v konaní proti žalobcovi neúspešnejšia a preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že nárok na náhradu trov konania pomerne krátil v závislosti od úspechu a neúspechu tej ktorej strany v spore. Úspech žalobcu na celkovo uplatnenom nároku vzhľadom k výške priznanej istiny predstavuje približne 67 % celkovo uplatneného nároku, neúspech žalobcu predstavuje celkovo 33 % celkovo uplatneného nároku. Rozdiel medzi úspechom a neúspechom potom predstavuje 34 % celkovo uplatneného nároku. Preto len v takomto rozsahu, teda v rozsahu čistého úspechu vo veci, súd priznal žalobcovi proti žalovanej právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.